

32000R1760

2000 8 11

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 204/1

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1760/2000

2000 m. liepos 17 d.

nustatantis galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojantis jautienos bei jos produktų ženklimą ir panaikinantį Tarybos reglamentą (EB) Nr. 820/97

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 ir 152 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,laikydami si Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾,

kadangi:

- (1) 1997 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 820/97, įkuriančio galvijų identifikavimo ir registravimo sistemą ir jautienos bei jos produktų ženklimą etiketėmis ⁽⁵⁾, 19 straipsnyje pareiškama, kad nuo 2000 m. sausio 1 d. būtina įvesti visoms valstybėms narėms taikytiną privalomąją jautienos ženklavimo sistemą. Be to, tame straipsnyje nustatyta, kad, remiantis Komisijos pasiūlymu, dar iki minėtos datos turi būti patvirtintos šios privalomosios sistemos bendrosios taisyklės.
- (2) 1999 m. gruodžio 21 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2772/1999, numatančiame bendrąsias privalomojo jautienos ženklavimo etiketėmis sistemos taisykles ⁽⁶⁾, numatyta, kad šios bendrosios taisyklės būtų taikomos tik laikinai, ne daugiau kaip aštuonis mėnesius, t. y. nuo 2000 m. vasario 1 d. iki rugpjūčio 31 d.
- (3) Dėl aiškumo Reglamentą (EB) Nr. 820/97 reikėtų panaikinti, o vietoje jo taikyti šį reglamentą.
- (4) Ryšium su galvijų spongiforminės encefalopatijos krizės nulemtu rinkos nestabilumu patobulinus minimų produktų gamybos bei realizavimo reikalavimus, ypač

susijusius su atsekamumu, padidėjo jautienos suvartojimas. Siekiant išlaikyti ir sustiprinti vartotojų pasitikėjimą jautienos sveikumu ir jų neklaidinti, būtina sukurti ženklavimo sistemą, kuri vartotojui suteiktų pakankamą ir aiškią informaciją apie produktą.

- (5) Tam tikslui svarbiausia yra įkurti, viena vertus, veiksmingą galvijų identifikavimo bei registravimo gamybos etape sistemą ir, antra vertus, objektyviais kriterijais pagrįstą specifinę Bendrijos ženklavimo jautienos sektoriuje pardavimo etape sistemą.

- (6) Garantijų, kurias suteiks šis patobulinimas, dėka bus galima įgyvendinti kai kuriuos su visuomenės interesais susijusius reikalavimus, ypač dėl žmonių ir gyvulių sveikatos.

- (7) Dėl to padidės žmonių pasitikėjimas jautienos bei jos produktų kokybe, bus išlaikytas aukštesnis žmonių sveikatos apsaugos lygis ir sustiprintas ilgalaikis jautienos rinkos stabilumas.

- (8) 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą ⁽⁷⁾, 3 straipsnio 1 dalies c punkte pareiškama, kad prekybai Bendrijos vidaus rinkoje skirti gyvuliai turi būti identifikuojami pagal Bendrijos taisykles, numatytas reikalavimus ir registruojami taip, kad būtų galima nustatyti pirminį arba tranzitinį ūkį, centrą ar organizaciją, ir iki 1993 m. sausio 1 d. šių identifikavimo bei registravimo sistemų taikymas būtų išplėstas ir gyvulių judėjimui kiekvienos valstybės narės teritorijoje.

⁽¹⁾ OL C 376 E, 1999 12 28, p. 42.⁽²⁾ OL C 117, 2000 4 26, p. 47.⁽³⁾ OL C 226, 2000 8 8, p. 9.⁽⁴⁾ 2000 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2000 m. Tarybos bendra pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2000 m. liepos 6 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje).⁽⁵⁾ OL L 117, 1997 5 7, p. 1.⁽⁶⁾ OL L 334, 1999 12 28, p. 1.⁽⁷⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 92/118/EEB (OL L 62, 1993 3 15, p. 49).

- (9) 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 91/496/EEB, nustatančios gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies pakeičiančios Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB ⁽¹⁾, 14 straipsnyje pareiškama, kad Direktyvos 90/425/EEB 3 straipsnio 1 dalies c punkte numatytas minimų gyvulių, išskyrus skirtus skersti ir įregistruotus arklus, asilus bei jų hibridus, identifikavimas bei registravimas turi būti atliekamas jau po minėtų patikrinimų.
- (10) Atsižvelgiant į kai kurių žemės ūkio srityje taikomų Bendrijos pagalbos programų valdymą, reikia, kad tam tikrų rūšių galvijai būtų identifikuojami atskirai. Todėl identifikavimo bei registravimo sistemos turi suteikti galimybę taikyti ir kontroliuoti šio atskiro identifikavimo priemones.
- (11) Tam, kad šis reglamentas būtų taikomas teisingai, būtina užtikrinti greitą ir veiksmingą valstybių narių keitimąsi informacija. Su tuo susijusios Bendrijos priemonės buvo nustatytos 1981 m. gegužės 19 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 1468/81 dėl tarpusavio pagalbos tarp valstybių narių administracinių institucijų ir jų bendradarbiavimo su Komisija, siekiant užtikrinti, kad būtų teisingai taikomi muitų arba žemės ūkio teisės aktai ⁽²⁾, ir 1989 m. lapkričio 21 d. Tarybos direktyva 89/608/EEB dėl valstybių narių administracinės valdžios institucijų tarpusavio pagalbos ir jų bendradarbiavimo su Komisija, siekiant užtikrinti teisingą veterinarijos bei zootechnikos teisės aktų taikymą ⁽³⁾.
- (12) Dabartinės taisyklės dėl galvijų identifikavimo ir registravimo yra nustatytos 1992 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvoje 92/102/EEB dėl gyvūnų identifikavimo ir registravimo ⁽⁴⁾ ir Reglamente (EB) Nr. 820/97. Patirtis parodė, kad Direktyvos 92/102/EEB įgyvendinimas galvijų atžvilgiu nėra visiškai patenkinamas ir jį reikia toliau tobulinti. Todėl galvijams būtina patvirtinti atskiras taisykles ir taip sugriežtinti minėtos direktyvos nuostatas.
- (13) Tam, kad būtų patvirtintas patobulintos identifikavimo sistemos įvedimas, svarbiausia yra nenustatyti gamintojui per didelių reikalavimų administracinių formalumų atžvilgiu. Turi būti nustatyti įvykdomi jos įgyvendinimo terminai.
- (14) Tam, kad gyvulių tapatybę būtų galima atsekti greitai ir tiksliai, kiekviena valstybė narė, siekdama kontroliuoti Bendrijos pagalbos programas, turėtų sukurti nacionalinę kompiuterinę duomenų bazę, kurioje būtų užregistruoti gyvuliai, visi valstybės narės teritorijoje esantys ūkiai ir gyvulių judėjimas, remiantis 1997 m. kovo 17 d. Tarybos direktyva 97/112/EB, iš dalies pakeičiančia ir atnaujinančia Direktyvą 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis ⁽⁵⁾, paaiškinančia su šia duomenų baze susijusius sveikatos reikalavimus.
- (15) Svarbu, kad kiekviena valstybė narė imtųsi visų priemonių, kurių vis dar gali prireikti siekiant užtikrinti, kad nacionalinė kompiuterinė duomenų bazė kuo skubiau veiktų visu pajėgumu.
- (16) Reikėtų imtis priemonių sukurti technines sąlygas, garantuojančias patį geriausią gamintojo ryšį su duomenų baze ir visapusišką duomenų bazių panaudojimą.
- (17) Norint sudaryti galimybę atsekti galvijų judėjimą, gyvulių tapatybę turėtų būti nustatoma pagal į kiekvieną ausį segamą įsagą ir pasą, kuris dažniausiai lydi galvijus visą jų kelionę. Į ausis segamas įsagas ir pasas turi būti apibūdinti Bendrijos lygiu. Iš esmės pasas turi būti išduodamas kiekvienam gyvuliui, į kurio ausį įsegamas įsagas.
- (18) Gyvuliams, importuotiems į Bendriją pagal Direktyvos 91/496/EEB nuostatas, taikomi tie patys identifikavimo reikalavimai.
- (19) Kiekvienas gyvulys visą gyvenimą turi nešioti į ausį įsagą.
- (20) Komisija, remdamasi Jungtinio tyrimų centro atliktu darbu, tiria galimybę taikyti elektroninį gyvulių identifikavimo būdą.
- (21) Gyvulių turėtojai, išskyrus vežėjus, turėtų tvarkyti jų ūkiuose laikomų gyvulių nuolat atnaujinamą registrą. Šį registrą reikėtų apibūdinti Bendrijos lygiu. Kompetentingos institucijos prašymu registrai turėtų būti jai priimami.
- (22) Išlaidas, padarytas taikant minimas priemones, valstybės narės gali paskirstyti visam jautienos sektoriui.
- (23) Turėtų būti paskirtos už kiekvienos šio reglamento dalies taikymą atsakinga institucija arba institucijos.
- (24) Turėtų būti įvesta visai Bendrijai taikytina jautienos privalomojo ženklavimo sistema. Taikant šią sistemą, jautiena prekiaujantys veiklos vykdytojai ir organizacijos etiketėje turėtų nurodyti su jautiena ir galvijo arba galvijų, iš kurių ta jautiena gauta, skerdimo vieta susijusią informaciją.

⁽¹⁾ OL L 268, 1991 9 24, p. 56. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 96/43/EB (OJ 162, 1996 7 1, p. 1).

⁽²⁾ OL L 144, 1981 6 2, p. 1. Reglamentas, panaikintas Reglamentu (EB) Nr. 515/97 (OL L 82, 1997 3 22, p. 1).

⁽³⁾ OL L 351, 1989 12 2, p. 34.

⁽⁴⁾ OL L 355, 1992 12 5, p. 32. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

⁽⁵⁾ OL L 109, 1997 4 25, p. 1.

- (25) Jautienos privalomojo ženklavimo sistema nuo 2002 m. sausio 1 d. turėtų būti sugriežtinta. Taikant šią sistemą, jautiena prekiaujantys veiklos vykdytojai ir organizacijos be anksčiau minėtos informacijos etiketėje dar turėtų nurodyti kilmės, ypač galvijo arba galvijų, iš kurių gauta jautiena, gimimo, penėjimo ir skerdimo vietos duomenis.
- (26) Dar gali būti pateikiama kita papildoma informacija (be galvijų, iš kurių gauta jautiena, gimimo, penėjimo ir skerdimo vietos duomenų), tačiau jau taikant savanorišką ženklavimo sistemą.
- (27) Kilme paremta privalomojo ženklavimo sistema turėtų įsigaliooti 2002 m. sausio 1 d., tai reiškia, jog reikia pateikti išsamią informaciją apie tuos galvijus, kurie gimė po 1997 m. gruodžio 31 d.
- (28) Privalomojo jautienos ženklavimo sistema taip pat turėtų būti taikoma į Bendriją importuoti jautienai. Tačiau reikėtų numatyti tą faktą, kad ne visa Bendrijoje pagamintos jautienos etiketėje nurodytina informacija gali būti prieinama trečiosios šalies veiklos vykdytojui ar organizacijai. Todėl būtina nustatyti minimalią informaciją, kurią trečiosios šalys turi būtina nurodyti etiketėje.
- (29) Maltą jautieną gaminantiems ir ja prekiaujantiems veiklos vykdytojams arba organizacijoms, kurie gali neturėti galimybės pateikti visą informaciją, nurodytiną taikant privalomą jautienos ženklavimo sistemą, turi būti numatytos išlygos, užtikrinančios tam tikrą minimalų nuorodų skaičių.
- (30) Ženklavimo tikslas – kuo didesnis jautienos rinkos skaidrumas.
- (31) Šio reglamento nuostatos neturi daryti poveikio 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamentui (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos ⁽¹⁾.
- (32) Visoms kitoms nuorodoms, išskyrus tas, kurioms taikoma privalomojo jautienos ženklavimo sistema, Bendrijoje turėtų būti numatyta atskira jautienos ženklavimo sistema, o atsižvelgiant į Bendrijoje parduodamos jautienos aprašų skirtingumą, tinkamiausias sprendimas būtų nustatyti savanorišką ženklavimo sistemą. Tokios savanoriškos ženklavimo sistemos veiksmingumas priklauso nuo galimybės atsekti kiekvienos paženklintos jautienos ryšį su gyvuliu arba gyvuliais, iš kurių ji buvo gauta. Numatytas ženklavimo specifikacijas veiklos vykdytojas arba organizacija turėtų pateikti tvirtinti kompetentingai institucijai. Teisė ženklinti jautieną veiklos vykdytojui ir organizacijoms turėtų būti suteikiama tik tuo atveju, jei etiketėje jie nurodys savo pavardę ar pavadinimą ir jų tapatybę patvirtinantį ženklą (emblemą). Valstybių narių kompetentingoms institucijoms turėtų būti leidžiama pažeidimų atveju panaikinti specifikacijų patvirtinimą. Norint užtikrinti galimybę, kad ženklavimo specifikacijos būtų pripažįstamos visoje Bendrijoje, būtina, kad valstybės narės pasikeistų informacija.
- (33) Jautieną iš trečiųjų šalių į Bendriją importuojantys veiklos vykdytojai ir organizacijos taip pat gali pageduoti ženklinti savo produktus taikydami savanorišką ženklavimo sistemą. Reikėtų patvirtinti nuostatas, maksimaliai užtikrinančias, kad importuojamos jautienos ženklavimui taikomos nuostatos būtų tokios pat patikimos, kaip ir Bendrijos jautienai taikomos ženklavimo nuostatos.
- (34) Reglamento (EB) Nr. 820/97 II antraštinės dalies nuostatų pakeitimas šio reglamento nuostatomis gali sukelti sunkumų, kurie šiame reglamente nesprenžiami. Norint su jais susidoroti, reikėtų numatyti, kad Komisija patvirtintų būtinas laikinąsias priemones. Be to, Komisijai turėtų būti leidžiama spręsti specifines praktines problemas, kai tai pateisinama.
- (35) Siekiant garantuoti šiame reglamente numatytų priemonių patikimumą, būtina įpareigoti valstybes nares vykdyti tikslą atitinkančias ir veiksmingas kontrolės priemones. Šios priemonės neturėtų pažeisti kitų kontrolės priemonių, kurias Komisija gali taikyti remdamasi 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽²⁾ 9 straipsniu.
- (36) Reikėtų nustatyti atitinkamas baudas, taikytinas, kai nesilaikoma šio reglamento nuostatų.
- (37) Priemonės, būtinos norint įgyvendinti šį reglamentą, turėtų būti patvirtintos remiantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EEB, nustatančiu Komisijai suteiktą įgyvendinimo įgaliojimų vykdymo tvarką ⁽³⁾.

⁽¹⁾ OL L 208, 1992 7 24, p. 1.

⁽²⁾ OL L 312, 1995 12 23. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1036/1999 (OL L 127, 1999 5 21, p. 4).

⁽³⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Galvijų identifikavimas ir registravimas

1 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė, remdamasi šios dalies nuostatomis, įkuria galvijų identifikavimo ir registravimo sistemą.

2. Šios antraštinės dalies nuostatos taikomos nepažeidžiant Bendrijos taisyklių, kurios gali būti nustatytos ligų naikinimo arba kontrolės tikslams, ir nepažeidžiant Direktyvos 91/496/EEB bei Reglamento (EEB) Nr. 3508/92 nuostatų⁽¹⁾. Tačiau Direktyvos 92/102/EEB nuostatos, konkrečiai susijusios su galvijais, nebetaikomos nuo tos dienos, nuo kurios šie gyvuliai turi būti ženklinami pagal šios antraštinės dalies nuostatas.

2 straipsnis

Šioje antraštinėje dalyje:

- „gyvulys“ – tai Direktyvos 64/432/EEB⁽²⁾ 2 straipsnio 2 dalies b ir c punktuose apibūdintas galvijai,
- „ūkis“ – tai ūmonė, statinys arba, jei ūkis yra atvirame ore, tos pačios valstybės narės teritorijoje esanti vieta, kurioje yra laikomi, saugomi arba prižiūrimi šiame reglamente minimi gyvuliai,
- „turėtojas“ – tai fizinis ar juridinis asmuo, nuolat arba laikinai, įskaitant vežimą bei buvimą rinkoje, už gyvulius atsakingas asmuo,
- „kompetentinga institucija“ – tai pagrindinė valstybės narės institucija (-os), kuri (-ios) yra atsakinga (-os) už veterinarinių patikrinimų vykdymą arba kuriai (-ioms) yra pavestas šis darbas ir kuri (-ios) įgyvendina šios antraštinės dalies nuostatas arba, kai kontroliuojamos priemokos – institucijos, kurioms pavesta įgyvendinti Reglamentą (EB) Nr. 3508/92.

3 straipsnis

Galvijų identifikavimo ir registravimo sistemą sudaro šie elementai:

- a) į ausis įsegami įsagai, skirti atskirai nustatyti kiekvieno galvijo tapatybę;
- b) kompiuterinės duomenų bazės;
- c) gyvulių pasai;
- d) kiekviename ūkyje tvarkomi individualūs registrai.

Komisijai ir valstybės narės kompetentingai institucijai yra prieinama visa šioje antraštinėje dalyje minima informacija. Valstybės narės ir Komisija imasi priemonių, būtinų norint užtikrinti, kad šie duomenys būtų prieinami visoms valstybėms

⁽¹⁾ OL L 355, 1992 12 5, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1036/1999 (OL L 127, 1999 5 21, p. 4).

⁽²⁾ OL 121, 1964 7 29, p. 1977/64. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 97/12/EB (OL L 109, 1997 4 25, p. 1), ir su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 98/99/EB (OL L 358, 1998 12 31, p. 107).

narių pripažintoms suinteresuotoms šalims, įskaitant vartotojų organizacijas, jei bus užtikrintas nacionaliniais teisės aktais numatytas duomenų slaptumas ir apsauga.

4 straipsnis

1. Visi ūkyje esantys gyvuliai, gimę po 1997 m. gruodžio 31 d. arba skirti prekybai Bendrijos rinkoje po 1998 m. sausio 1 d., ženklinami kompetentingos institucijos patvirtintu į abi ausis įsegamu įsagu. Abiejuose įsaguose nurodomas tas pats individualus identifikacinis kodas, leidžiantis nustatyti kiekvieno gyvulio tapatybę ir ūkį, kuriame jis gimė. Minėtam reikalavimui taikant išlygą, gyvuliai, gimę iki 1998 m. sausio 1 d. ir skirti prekybai Bendrijos rinkoje po šios datos, iki 1998 m. rugsėjo 1 d. gali būti identifikuojami remiantis Direktyvos 92/102/EEB nuostatomis.

Pirmai pastraipai taikant išlygą, gyvuliai, gimę iki 1998 m. sausio 1 d. ir skirti prekybai Bendrijos rinkoje po šios datos, todėl nedelsiant paskerdžiami, gali būti identifikuojami remiantis Direktyvos 92/102/EEB nuostatomis iki 1999 m. rugsėjo 1 d.

Kultūros ir sporto renginiams (išskyrus muges ir parodas) skirti galvijai gali būti ženklinami ne į ausis įsegamais įsagais, o taikant kitokią ženklinimo sistemą, suteikiančią lygiavertes garantijas ir patvirtintą Komisijos.

2. Įsagai gyvuliui į ausis įsegami per valstybės narės nustatytą laikotarpį nuo gyvulio gimimo, tačiau bet kuriuo atveju prieš išvežant iš ūkio, kuriame jis gimė. Iki 1999 m. gruodžio 1 d. (įskaitant ir šią dieną) šis laikotarpis neturi būti ilgesnis nei 30 dienų, o po to – ne ilgesnis nei 20 dienų.

Tačiau Komisija valstybės narės prašymu 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali nustatyti aplinkybes, kurioms esant valstybės narės gali pratęsti šį maksimalų laikotarpį.

Draudžiama iš ūkio išvežti po 1997 m. gruodžio 31 d. gimusius gyvulius, jei jie nepaženklinti pagal šio straipsnio nuostatas.

3. Kiekvienas iš trečiosios šalies į Bendriją importuotas gyvulys, patikrintas remiantis Direktyva 91/496/EEB ir paliekamas Bendrijos teritorijoje, per valstybės narės nustatytą laikotarpį – ne ilgiau kaip 20 dienų po minėtų patikrinimų ir visada prieš išvežant jį iš ūkio – paskirties ūkyje paženklintas į ausį įsegamu šio straipsnio nuostatas atitinkančiu įsagu.

Tačiau nebūtina ženklinti gyvulio, jei paskirties ūkis yra toje valstybėje narėje, kurioje yra atliekami minėti patikrinimai, veikianti skerdykla, kurioje gyvulys paskerdžiamas per 20 dienų nuo šių patikrinimų.

Trečiosios šalies nustatytas originalus ženklinimas užregistruojamas 5 straipsnyje numatytoje kompiuterinėje duomenų bazėje arba, jei ji dar nedarba visu pajėgumu, 3 straipsnyje numatytuose registruose kartu su paskirties valstybės narės jam paskirtu identifikaciniu kodu.

4. Visų iš kitų valstybių narių įvežtų gyvulių į ausis įsegti pirminiai įsagai paliekami.

5. Įsagai negali būti išsegami arba pakeisti be kompetentingos institucijos leidimo.

6. Į ausis įsegamų įsagų kontroliavimą, paskirstymą ir naudojimą reglamentuoja kompetentinga institucija.

7. Europos Parlamentas ir Taryba, remdamiesi Komisijos ataskaita ir visais pasiūlymais, Sutarties 95 straipsnyje nustatyta tvarka iki 2001 m. gruodžio 31 d. priima sprendimą dėl galimybės pradėti taikyti elektronines identifikavimo priemones, atsižvelgdami į šioje srityje pasiektą pažangą.

5 straipsnis

Valstybių narių kompetentingos institucijos, remdamosi Direktyvos 64/432/EB 14 ir 18 straipsniais, sukuria kompiuterines duomenų bases.

Dirbti visu pajėgumu kompiuterinės duomenų bazės pradeda ne vėliau kaip 1999 m. gruodžio 31 d., kada jose sukaupti ir saugomi visi pagal minėtą direktyvą būtini duomenys.

6 straipsnis

1. Nuo 1998 m. sausio 1 d. kompetentinga institucija kiekvienam gyvuliui, kuris turi būti paženklintas pagal 4 straipsnio nuostatas, per 14 dienų nuo pranešimo apie jo gimimą išduoda pasą, o iš trečiųjų šalių importuotiems gyvuliams – per 14 dienų nuo atitinkamos valstybės narės pranešimo apie 4 straipsnio 3 dalyje numatytą gyvulio pakartotinį paženklinimą. Gyvuliams iš kitos valstybės narės kompetentinga institucija tomis pačiomis sąlygomis išduoda pasą. Tokiais atvejais atsivežtasis gyvulio pasas atiduodamas kompetentingai institucijai, o ši jį grąžina išdavusiai valstybei narei.

Tačiau 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka Komisija valstybės narės prašymu gali nustatyti aplinkybes, kuriomis gali būti pratęstas maksimalus laikotarpis.

2. Gyvulys visada išvežamas tik su pasu.

3. Šio straipsnio 1 dalies pirmajam sakiniui ir 2 daliai taikydamos išlyga, valstybės narės:

— turinčios kompiuterines duomenų bases, kurios, Komisijos nuomone, dirba visu pajėgumu, kaip nurodyta 5 straipsnyje, gali nustatyti, kad pasai būtų išduodami tik Bendrijos

vidaus prekybai skirtiems gyvuliams ir būtų vežami kartu tik tada, kai gyvuliai juda iš vienos valstybės narės teritorijos į kitą, ir tada pasuose būtų nurodyti kompiuterinėje duomenų bazėje esantys duomenys.

Kartu su gyvuliais iš kitos valstybės narės įvežti pasai šiose valstybėse narėse atiduodami kompetentingoms institucijoms,

— iki 2000 m. sausio 1 d. gali leisti išduoti kolektyvinius gyvulių pasus valstybėje narėje judančioms bandoms, jei šios bandos yra tos pačios kilmės ir yra gabenamos į tą pačią vietą su veterinariniu sertifikatu.

4. Gyvuliui kritus, jo turėtojas per septynias dienas grąžina pasą kompetentingai institucijai. Išsiuntus gyvulį į skerdyklą, už paso grąžinimą kompetentingai institucijai yra atsakingas skerdyklos darbuotojas.

5. Į trečiąsias šalis eksportuojamų gyvulių pasus paskutinysis jų turėtojas eksportavimo vietoje atiduoda kompetentingai institucijai.

7 straipsnis

1. Kiekvienas gyvulių turėtojas, išskyrus vežėją:

— tvarko nuolat atnaujinamą registrą,

— kompiuterinei duomenų bazei dirbant visu pajėgumu, per valstybės narės nustatytą laiką, maždaug 3–7 dienas, kompetentingą instituciją informuoja apie visus gyvulių judėjimus ūkyje (įvežimus bei išvežimus) ir kiekvieną gimimą bei kritimą kartu nurodydamas šių įvykių datas. Tačiau 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka Komisija valstybės narės prašymu gali nustatyti aplinkybes, kuriomis valstybės narės ši maksimalų laikotarpį gali pratęsti, ir numato specialias galvijų judėjimo taisykles, taikytinas vasaros sezonu išvežant juos į kalnų ganyklas.

2. Prireikus kiekvienas gyvulio turėtojas, atsižvelgdamas į 6 straipsnio nuostatas, vos atvykęs bei prieš pat išvykimą užpildo kiekvieno gyvulio pasą ir užtikrina, kad šie pasai būtų vežami kartu su gyvuliais.

3. Kompetentingos institucijos prašymu kiekvienas gyvulių turėtojas pateikia jai visą informaciją apie gyvulius, kurie yra jo nuosavybė, kuriuos jis laiko, veža, parduoda arba skerdžia, kilmę, identifikavimą, o prireikus ir paskirties vietą.

4. Registras turi būti kompetentingos institucijos patvirtinto formato, pildomas ranka arba įvedamas į kompiuterį ir visada prieinamas kompetentingai institucijai šiai paprašius, saugomas kompetentingos institucijos nustatytą laiką – ne mažiau kaip trejus metus.

8 straipsnis

Valstybės narės paskiria instituciją, atsakingą už šios antraštinės dalies nuostatų laikymąsi. Šios institucijos pavadinimą jos praneša viena kitai ir Komisijai.

9 straipsnis

Valstybės narės gali priskaičiuoti gyvulių turėtojams 3 straipsnyje nurodytų sistemų ir antraštinėje dalyje nurodytų kontrolės priemonių taikymo išlaidas.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Jautienos ir jautienos produktų ženklimas

11 straipsnis

12 straipsnyje apibūdintas veiklos vykdytojas arba organizacija, kurie:

- kaip reikalaujama šios antraštinės dalies I skirsnyje, jautieną ir jos produktus privalo ženklinti visuose jų realizavimo etapuose,
- remdamiesi šios antraštinės dalies II skirsniu, pageidauja ženklinti jautieną pardavimo vietoje suteikiant informaciją, išskyrus nurodytą 13 straipsnyje, apie kai kurias paženklintos mėsos arba galvijų, iš kurių ji gauta, savybes arba gamybos sąlygas,

tai atlieka remdamiesi šios antraštinės dalies nuostatomis.

Ši antraštinė dalis taikoma nepažeidžiant atitinkamų Bendrijos teisės aktų, ypač dėl jautienos.

12 straipsnis

Šioje antraštinėje dalyje taikomi tokie apibrėžimai:

- „jautiena“ – tai visi KN 0201, 0202, 0206 10 95 ir 0206 29 91 subpozicijose klasifikuojami produktai,
- „ženklimas“ – tai etiketės pritvirtinimas prie atskiro mėsos gabalo ar gabalų arba prie jų pakuotės, arba, kai produktai nefasuoti, aiškus tam tikros raštiškos informacijos vartotojui pardavimo vietoje nurodymas,
- „organizacija“ – tai tame pačiame arba skirtinguose jautienos prekybos sektoriuose veikiančių veiklos vykdytojų grupė.

I SKIRSNIS

Bendrijos jautienos privalomojo ženklavimo sistema

13 straipsnis

Bendrosios taisyklės

1. Bendrijoje jautieną realizuojantys veiklos vykdytojai ir organizacijos ženklina ją pagal šio straipsnio nuostatas.

10 straipsnis

Priemonės, būtinos norint įgyvendinti šią antraštinę dalį, tvirtinamos remiantis 23 straipsnio 2 dalyje nustatytais valdymo procedūromis. Pirmiausia šias priemones sudaro:

- a) nuostatos dėl į ausis įsegtų įsagų;
- b) nuostatos dėl paso;
- c) nuostatos dėl registro;
- d) minimalios taikytinos kontrolės priemonės;
- e) administracinių nuobaudų taikymas;
- f) šios antraštinės dalies taikymą palengvinančios laikinosios priemonės.

Privalomojo ženklavimo sistema užtikrina ryšį tarp, viena vertus, mėsos skerdenos, ketvirčio arba gabalų identifikavimo ir, antra vertus, atskiro gyvulio arba, kai to pakanka norint patikrinti informacijos etiketėje tikslumą, gyvulių grupės.

2. Etiketėje pateikiamos šios nuorodos:

- a) ryšį tarp mėsos ir gyvulio arba gyvulių užtikrinantis kontrolinis numeris arba kontrolinis kodas. Šis atskiro gyvulio, iš kurio gauta mėsa, arba gyvulių grupės numeris yra identifikacinis numeris;
- b) skerdyklos, kurioje buvo paskersti gyvuliai arba gyvulių grupė, patvirtinimo numeris ir valstybė narė arba trečioji šalis, kurioje yra ši skerdykla. Nuoroda užrašoma taip: „Paskersta (valstybės narės arba trečiosios šalies pavadinimas) (patvirtinimo numeris)“;
- c) pjaustymo patalpos, kurioje skerdena arba skerdenų grupė buvo pjaustoma, patvirtinimo numeris ir valstybė narė arba trečioji šalis, kurioje yra ši pjaustymo patalpa. Nuoroda užrašoma taip: „Pjaustyta (valstybės narės arba trečiosios šalies pavadinimas) (patvirtinimo numeris)“.

3. Tačiau iki 2001 m. gruodžio 31 d. valstybės narės, kurių pagal I antraštinę dalį taikoma galvijų identifikavimo bei registravimo sistema pateikia pakankamai išsamios informacijos, gali nuspręsti, kad apie toje pačioje valstybėje narėje gimusius, išaugintus ir paskerstus gyvulius etiketėje būtų nurodoma papildoma informacija.

4. 3 dalyje numatyta privalomojo ženklavimo sistema neturi žlugdyti prekybos tarp valstybių narių.

Tose valstybėse narėse taikytinas 3 dalies įgyvendinimo priemonės pirmiausia turi patvirtinti Komisija.

5. a) Nuo 2002 m. sausio 1 d. veiklos vykdytojai ir organizacijos etiketėse nurodo dar ir šią informaciją:

- i) valstybę narę arba trečiąją šalį, kurioje gyvulys gimė;
- ii) visas valstybes nares arba trečiąsias šalis, kuriose gyvuliai buvo penimi;
- iii) valstybę narę arba trečiąją šalį, kurioje gyvulys buvo paskerstas;

b) tačiau jeigu jautiena yra galvijo, kuris gimė, išaugo ir buvo paskerstas:

i) toje pačioje valstybėje narėje, gali būti pateikta tokia nuoroda: „Kilmė (valstybės narės pavadinimas)“;

ii) toje pačioje trečiojoje šalyje, gali būti pateikta tokia nuoroda: „Kilmė (trečiosios šalies pavadinimas)“.

14 straipsnis

Privalomojo ženklinimo sistemai taikomos išlygos

Taikydamas išlygą 13 straipsnio 2 dalies b ir c punktų ir 13 straipsnio 5 dalies a punkto i ir ii papunkčių nuostatomis, mėsą ruošiantis veiklos vykdytojas arba organizacija etiketėje įrašo žodžius „paruošta (valstybės narės arba trečiosios šalies pavadinimas)“, atsižvelgdamas į tai, kur buvo paruošta mėsa, ir „kilmė“, jei kilmės ir mėsos paruošimo šalis ar šalys nesutampa.

13 straipsnio 5 dalies a punkto iii papunktyje numatytas įpareigojimas tokiai mėsai taikytinas nuo šio reglamento taikymo pradžios.

Tačiau minėtas veiklos vykdytojas arba organizacija maltos mėsos etiketėje nurodomą informaciją gali papildyti:

— viena arba keliomis 13 straipsnyje numatytais nuorodomis,

— mėsos paruošimo data.

Remiantis patirtimi ir atsižvelgiant į reikalavimus, 23 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka įjauštytai mėsai ir jautienos nuopjovoms gali būti patvirtintos panašios nuostatos.

15 straipsnis

Jautienos iš trečiųjų šalių privalomasis ženklinimas

Taikant išlygą 13 straipsniui, į Bendriją importuota jautiena, apie kurią nėra nurodyta visa 13 straipsnyje numatyta informacija, 17 straipsnyje nustatyta tvarka ženklinama šia nuoroda: „Kilmė: ne EB valstybė“ ir „Paskersta (trečiosios šalies pavadinimas)“.

II SKIRSNIS

Savanoriška ženklinimo sistema

16 straipsnis

Bendrosios taisyklės

1. Kiekvienas veiklos vykdytojas arba organizacija, norėdami etiketėje nurodyti kitas nei šios antraštinės dalies I skirsnyje numatytas nuorodas, valstybės narės, kurioje jautiena gaminama arba parduodama, kompetentingai institucijai išsiunčia

specifikacijas, kad pastaroji jas patvirtintų. Kompetentinga institucija taip pat gali nustatyti valstybėje narėje taikytinas specifikacijas, tačiau jų laikytis neprivaloma.

Savanoriško ženklinimo specifikacijose nurodoma:

— etiketėje nurodytina informacija,

— informacijos tikslumą užtikrinančios priemonės,

— visuose gamybos ir pardavimo etapuose taikytina kontrolės sistema, įskaitant kontrolės priemones, kurias turi vykdyti kompetentingos institucijos pripažinta ir veiklos vykdytojo arba organizacijos paskirta nepriklausoma institucija. Šios institucijos turi atitikti Europos standarte EN/45011 nustatytus reikalavimus,

— organizacijoms – šių specifikacijų nesilaikantiems nariams taikytinos priemonės.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad kontrolės priemonės vykdytų ne nepriklausoma įstaiga, o kompetentinga institucija. Tokiu atveju kompetentingai institucijai skiriami kvalifikuoti darbuotojai ir kontrolei reikalingos lėšos.

Šiame skirsnyje numatytas kontrolės išlaidas padengia ženklinimo sistemą taikantys veiklos vykdytojai ir organizacijos.

2. Kiekviena specifikacija tvirtinama kompetentingai institucijai nuodugniai ištyrus šio straipsnio 1 dalyje minimus jos komponentus, kiekvieną specifikaciją, kuri neužtikrina ryšio tarp, viena vertus, mėsos skerdenos, ketvirčio arba gabalų identifikavimo ir, antra vertus, atskiro gyvulio arba, kai to pakanka norint patikrinti informacijos etiketėje tikslumą, gyvulių grupės, ir įsitikinus, kad numatyta ženklinimo sistema bus veiksminga ir patikima.

Atmetamos ir tos specifikacijos, kurios etiketėse numato pateikti klaidinančią bei nepakankamai aiškią informaciją.

3. Kai jautiena gaminama ir (arba) parduodama dviejose arba daugiau valstybių narių, valstybių narių kompetentingos institucijos išnagrinėja ir patvirtina pateiktas specifikacijas tiek, kiek jų elementai yra susiję su atitinkamose jų teritorijose vykstančiomis operacijomis. Tokiu atveju kiekviena valstybė narė pripažįsta kitos valstybės narės patvirtinimus.

Jei per 23 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatytiną laikotarpį, kuris pradedamas skaičiuoti nuo kitos dienos nuo paraiškos pateikimo, nebuvo nei atmetas, nei suteiktas pavirtinimas arba nebuvo paprašyta papildomos informacijos, laikoma, kad kompetentinga institucija patvirtino specifikaciją.

4. Kai pateiktą specifikaciją patvirtina visų valstybių narių kompetentingos institucijos, veiklos vykdytojui arba organizacijai suteikiama teisė ženklini etikete jautieną, jei etiketėje jis nurodo savo vardą (pavadinimą) arba ženklą (emblema).

5. Komisija, 23 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka šio straipsnio 1–4 dalių nuostatomis taikydama išlygas, ypatingais atvejais, ypač jautienai mažose mažmeninėse pakuotėse arba pirminiams jautienoms gabalams atskirose pakuotėse, valstybėje narėje paženklintose pagal patvirtintą specifikaciją ir įvežamoms į kitos valstybės narės teritoriją, gali numatyti pagreintą arba supaprastintą patvirtinimo procedūrą, tačiau pirminė informacija etiketėje neturi būti papildoma.

6. Valstybė narė gali nuspręsti, kad nebūtų vartojamas vieno arba daugiau jos regionų pavadinimas (-ai), ypač jei šis pavadinimas:

- kliudytų tikrinimui,
- yra skirtas Reglamente (EEB) Nr. 2081/92 minimai jautienai.

Suteikiant leidimą, šalia regiono pavadinimo įrašomas valstybės narės pavadinimas.

7. Valstybės narės praneša Komisijai apie šio straipsnio įgyvendinimą, ypač apie etiketėse įrašytas nuorodas. Komisija per 23 straipsnio 1 dalies b dalyje minimą Galvijienos vadybos komitetą apie tai informuoja kitas valstybes nares, o prireikus 23 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali būti nustatytos su šiomis nuorodomis susijusios taisyklės, ypač apribojimai.

17 straipsnis

Jautienos iš trečiųjų šalių savanoriškas ženklavimas

1. Kai jautiena visiškai arba iš dalies gaminama trečiojoje šalyje, veiklos vykdytojai ir organizacijos turi teisę ženklinti ją pagal šio skirsnio nuostatas, jei jie ne tik laikosi 16 straipsnio, bet ir jų specifikacijas patvirtino visų atitinkamų trečiųjų šalių tam tikslui paskirtos kompetentingos institucijos.

2. Trečiosios šalies patvirtintos specifikacijos Bendrijoje galioja tuo atveju, jei trečioji šalis prieš tai pranešė Komisijai apie:

- paskirtą kompetentingą instituciją,
- procedūras ir kriterijus, kurių kompetentinga institucija turi laikytis nagrinėdama specifikacijas,
- visus veiklos vykdytojus ir organizacijas, kurių specifikacijas patvirtino kompetentinga institucija.

Šiuos pranešimus Komisija perduoda valstybėms narėms.

Jei Komisija, remdamasi anksčiau minėtais pranešimais, prieina prie išvados, kad trečiojoje šalyje taikomos procedūros ir (arba) kriterijai neatitinka šiame reglamente nustatytų normų, pasitarusi su atitinkama trečiaja šalimi ji nusprendžia, kad tos trečiosios šalies patvirtinimas Bendrijoje negalioja.

18 straipsnis

Nuobaudos

Nepažeidžiant veiksmų, kurių ėmėsi pati organizacija arba 16 straipsnyje numatyta nepriklausoma kontrolės įstaiga, veiklos vykdytojui arba organizacijai nesilaikant 16 straipsnio 1 dalyje nurodytos specifikacijos, valstybė narė gali panaikinti 16 straipsnio 2 dalyje numatytą patvirtinimą arba nustatyti papildomus reikalavimus, kurių būtina laikytis norint išsaugoti patvirtinimą.

III SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

19 straipsnis

Išsamios taisyklės

Priemonės, būtinos norint įgyvendinti šią antraštinę dalį, tvirtinamos 23 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka. Tai pirmiausia:

- a) 13 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų gyvulių grupių dydžio apibrėžimas;
- b) 14 straipsnyje minimos maltos jautienos, jautienos nuopjovų arba jautienos gabalų apibrėžimas;
- c) specifinių nuorodų, kurios gali būti pateiktos etiketėje, apibrėžimas;
- d) perėjimą nuo Reglamento (EB) Nr. 820/97 prie šios antraštinės dalies nuostatų palengvinančios priemonės;
- e) priemonės, padedančios spręsti specifines praktines problemas. Šioms priemonėms gali būti taikomos išlygos, susijusios su kai kuriomis šios antraštinės dalies vietomis.

20 straipsnis

Kompetentingų institucijų skyrimas

Valstybės narės iki 2000 m. spalio 14 d. paskiria už šios antraštinės dalies įgyvendinimą atsakingą kompetentingą instituciją arba institucijas.

21 straipsnis

Komisija ne vėliau kaip iki 2003 m. rugpjūčio 14 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, prireikus su atitinkamais pasiūlymais dėl šio reglamento taikymo dar ir perdirbtoms produktams, kurių sudėtyje yra jautienos ir iš jautienos perdirbtų produktų.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

Bendros nuostatos

22 straipsnis

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, užtikrinančių šio reglamento nuostatų laikymąsi. Numatytos kontrolės priemonės nepažeidžia jokių kitų kontrolės priemonių, kurias Komisija gali vykdyti remdamasi Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 9 straipsniu.

Bet kokios valstybių narių gyvulių turėtoji paskirtos nuobaudos turi atitikti jo padaryto pažeidimo pavojingumą. Pagrįstais atvejais nuobauda gali būti ir gyvulių įvežimo į jų turėtojo ūkį bei išvežimo iš jo apribojimas.

2. Komisijos ekspertai kartu su kompetentingomis institucijomis:

- a) tikrina, ar valstybės narės laikosi šio reglamento reikalavimų;
- b) tikrina vietoje, ar atliekami patikrinimai pagal šį reglamentą.

3. Valstybė narė, kurios teritorijoje atliekamas patikrinimas vietoje, Komisijos ekspertams suteikia pagalbą, kurios jiems gali prireikti vykdant savo užduotis.

Atliktų patikrinimų rezultatai aptariami su atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija ir tik po to parengiama bei išplatinama galutinė ataskaita.

4. Komisija 23 straipsnio 1 dalies c punkte paminėtame Veterinarijos nuolatiniam komitete išnagrinėja padėtį, jei mano, kad to reikalauja patikrinimų rezultatai. 23 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka ji gali priimti būtinus sprendimus.

5. Komisija stebi, kaip keičiasi padėtis: atsižvelgdama į tą kaitą, 23 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka ji gali pakeisti arba atšaukti 4 dalyje paminėtus sprendimus.

6. Prireikus 23 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka patvirtinamos išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės.

23 straipsnis

1. Komisijai padeda:

- a) įgyvendinti 10 straipsnio nuostatas – Tarybos reglamento (EB) Nr. 1258/1999⁽¹⁾ 11 straipsnyje nurodytas Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo komitetas;
- b) įgyvendinti 19 straipsnio nuostatas – Tarybos reglamento (EB) Nr. 1254/1999⁽²⁾ 42 straipsniu įkuriamas Galvijienos vadybos komitetas;
- c) įgyvendinti 22 straipsnio nuostatas – Tarybos sprendimu 68/361/EEB⁽³⁾ įkurtas Veterinarijos nuolatinis komitetas.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje minimas laikotarpis yra vienas mėnuo.

3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje minimas laikotarpis yra trys mėnesiai.

4. Komitetai patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

24 straipsnis

- 1. Reglamentas (EB) Nr. 820/97 panaikinamas.
- 2. Nuorodos į reglamentą (EB) Nr. 820/97 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos taip, kaip nurodyta priede pateiktoje koreliacijos lentelėje.

25 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikytinas 2000 m. rugsėjo 1 d. ir vėliau paskerstų galvijų mėšai (jautienai).

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2000 m. liepos 17 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
N. FONTAINE

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. GLAVANY

⁽¹⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 103.

⁽²⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 21.

⁽³⁾ OL L 255, 1968 10 18, p. 23.

PRIEDAS

Koreliacijos lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 820/97	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnis	6 straipsnis
7 straipsnis	7 straipsnis
8 straipsnis	8 straipsnis
9 straipsnis	9 straipsnis
10 straipsnis	10 straipsnis
11 straipsnis	–
12 straipsnis	11 straipsnis
13 straipsnis	12 straipsnis
14 straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 1 dalis
14 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 2 dalis
14 straipsnio 3 dalis	16 straipsnio 5 dalis
14 straipsnio 4 dalis	16 straipsnio 4 dalis
15 straipsnis	17 straipsnis
16 straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 3 dalis
16 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 3 dalis
16 straipsnio 3 dalis	13 straipsnio 2 dalies a punktas
17 straipsnis	18 straipsnis
18 straipsnis	19 straipsnis
19 straipsnis	–
20 straipsnis	20 straipsnis
21 straipsnis	22 straipsnis
22 straipsnis	25 straipsnis